

A photograph of a brown and white cow standing in a lush green mountain landscape. The cow is the central focus, looking directly at the camera. The background features rolling green hills and distant, snow-capped mountains under a clear sky. The entire image is framed with a soft white vignette.

hått

B-BURGER

runddansmusikk på hardingfele

Runddansene og musikken som fulgte med kom innover bygdene fra slutten av 1700-tallet. Valsen kom først og ble raskt veldig populær. Ikke lenge etter kom ulike polkatyper. På 1850-tallet kom masurkaen og et tiår senere var det reinlenderens tur. De nye slåttene ble raskt overført til de instrumentene som folk allerede hadde. Senere kom også nye instrumenter som durspel (fra 1840-tallet) og det kromatiske trekkspillet (fra 1900). De nye slåttene ble brukt med samme spillestil som de gamle bygdedansslåttene, og i en del tilfeller ble nok gangarar overført til reinlenderrytme. Eldre tonalitetsfølelse, buestrøk, toneføring i melodiene og småveksoppbygging av slåttene er slike elementer. Senere ble slåttene mer standardiserte og moderniserte, men det er slåtter av den gamle typen Hått spiller.

Det var valsen og reinlenderen som ble mest

populære. Ser en for eksempel på runddansmaterialet fra Numedal, så er det innspilt 62 forskjellige valser, 51 reinlendere, 20 polkaer og 17 masurkaer. Til sammen er det over 500 kutt med runddanser fra Numedal i arkivene.

I Numedal regner en med at valsen kom tidlig på 1800-tallet mens Pål (1786–1867, Halvor (1789–1845), Gunnar (1798–1888) og Torstein (1805–1887) Løytnantsdreng var aktive. Eivind Spelemann (1830–1883) skal ha vært blant de første som spilte reinlender. I Valdres regnes Knut Nordland (1794–1877) som en av de første som spilte runddans. I Telemark vet vi at både Gamle-Hans (1823–1879), og sønnene Lars (1860–1902) og Vesle-Hans Fykerud (1862–1942) spilte runddansslåtter. Det finnes også runddansmusikk etter Tomas Lurås (1799–1886).

De nye slåttene kom på ulike vis. De ble plukket opp på markeder og på spelemennenes rei-

ser rundt omkring. De reisende hadde også med seg mange slåtter. Mange steder finnes Fant-Karl-valser. Fant-Karl var egentlig Karl Johansen Rosenberg (ca 1775-ca 1855) og det er dokumentert at han farten rundt i Numedal og Telemark flere ganger mellom 1825 og 1844. Trolig døde han i Valdres.

Runddansene var særlig populære i perioden fra 1870 og fram mot 1920. I denne perioden var Lars Fykerud og Anders Ødegarden (1871–1943) eksponenter for runddansmusikken i Telemark og Numedal. I Valdres var Ulrik i Jensestogun (1850–1919) det store navnet når det gjelder runddans. Det er sagt at han kunne 300 valser. På Vestlandet var Ola Mosafinn (1828–1912), Sjur Helgeland (1858–1924) og Nils Tjøflot (1865–1898) kjent for å bruke denne musikken.

Mens runddansene var på sitt mest populære var det mange spelemenn som farten vidt på konserter og dansespel. Blant annet var mange innom Amerika og plukket opp slåtter der. Asmund Buen (1869–1935) var i Amerika på 1890-tallet som cowboy. Der hørte han mange amerikanske og britiske musikere. Anders Ødegaard var i Amerika hele tre ganger.

Under nasjonsbyggingsprosessene siste halvdel av 1800-tallet og framover, ble hardingfela

og musikken som ble spilt på den gitt symbolverdi som noe særlig norsk. Det var kultureliten som brukte begrepet, og etter hvert plukket også bygdefolk opp sjargongen. Fra 1920 og utover ble det kromatiske trekkspillet populært, og nyere danseformer som tango, foxtrot, onestep og charleston kom. Mange steder følte hardingfelespelemennene sin posisjon truet av dette, og de mente at nyere danseformer truet det de nå begynte å kalle den «gamle nasjonale musikken».

I Numedal ble spelemannslaget stiftet i 1933, og Tov Flatin (1878–1945) ble valgt til formann. Han skrev om lagets formål i et brev til daværende formann i Landslaget for spelemenn, Arne Bjørndal:

«Når det gjeld arbeidsplanen for laget, må ein fysst og framst tenkje på å døyve på den store makti som trekkspilet hev fenge i leik og lag i bygdene her, og setja seg som mål å drive det ut att or dalen og dit det kom frå...Spelemennene må no spela seg saman, spela på festar og gilde, stemnor og samkomor slik at dragspilet vert halde ute, det er no verste færen for folkemusikken.»

Flatin mente at spelemenn skulle gå sammen i lag og skaffe seg dansespillinger. Så kunne de «smugle» inn gamle slåtter under dansen slik at

de ble tatt vare på. Som svar på det skrev Bjørndal blant annet:

«Eg trur at eit sovore spelemannslag, godt samspelt og med eit repertoar av gode og takt-faste slåttar vilde verta populært i bygdi. Slåttane burde vera dei gamle former: springar, halling, gangar og reinlendar, gamal vals, mazurka, polka og gamle turdansar. Jazz bør vera banlyst på hardingfela... Samspelet vil verta til musikalsk framvokster for felespelet på bygdene... Og det vesentlegaste: det vil kunne halda dragspelet burte.»

I Numedal og Valdres ble runddansene på hardingfele brukt i folkemusikkmiljøet og gjerne i spelemannslag. I Numedal er hovedkildene våre Anders Ødegaarden, Steingrim Haukjem (1898–1968), og Hellik Juveli (1897–1986). Fra Valdres har vi med slåtter etter Knut Trøen (f. 1932) og Harald Fylken (1910–1963).

I Telemark var nok runddansstoffet mindre i bruk sannsynligvis fordi det var lite etterspørsel etter det. Myllarguten var blant dem som hadde lite til overs for runddansmusikken og han kalte det «byspel». En del hardingfelespelemenn brukte gjerne runddansslåtter fra Vestlandet heller enn slåtter fra Telemark. Likevel har vi en god del kilder som har overført tradisjonelle

runddansslåtter. I familien Buen har slåtter gått videre fra Asmund Buen, til sønnen Anders Buen (1910–1977) og videre til hans sønner Hauk (f. 1933) og Knut Buen (f. 1948). Slåtter etter Lars Fykerud ble overført blant annet via Kristiane Lund (1889–1976) og Einar Løndal (1914–2006). Olav Flåto (1914–2000) i Hovin representerer en egen tradisjon. Knut Dahle (1834–1921) fra Tinn spilte også noe runddans som er videreført til hans barnbarn Johannes (1990–1980) og Gunnar Dahle (1902–1988). Gunnar Dahle har også komponert runddansslåtter.

Etter andre verdenskrig endret forholdene seg for runddansen. En ny runddansbølge på 1960-tallet med gammeldansgrupper gjorde nasjonal suksess. Først og fremst var det i området for vanlig fele at slike grupper med fele, trekkspill, gitar og bass oppstod. Oddvar Nygaard og Ola Opheim, Sven Nyhus, Hilmar Aleksandersen og P.A. Røstad, Bjarne Lien og Asmund Bjørken er kjente navn innenfor denne sjangeren.

Sigbjørn Bernhoft Osa, Torleiv Bolstad og Anders Kjerland må nevnes som hardingfelespelemenn som brukte runddansmusikk og gav dette ut på plate. Også i hardingfeleområdet var det trekkspillere som spilte hardingfeleslåtter og dannet gammeldansgrupper. Oddvar

Stegegjerdet i Sogn og Tov Haukjem i Numedal er gode eksempler på dette. På slutten av 1970-tallet og opp gjennom 1980-tallet var hardingfelebaserte gammaldansgrupper som Knut Halvards og Hesjevoll og Myklemyr populære. Også spelemannslag som Indre Sunnfjord Spelemannslag, Naustedalen Spelemannslag, Marylands og Honndalstausene har gitt ut plater med mye hardingfeleunddans.

Gitaren som koinstrument har endret funksjon gjennom tiden. Noen av de første som

benyttet gitar til gammeldansmusikk var Ottar E. Akres Trio på 1930-tallet. Gitaristen Oscar Skau brukte der mye melodispill i gitaren. Senere ble gitarspillet forenklet slik at gitaristen bare slår etterslag.

Slik har runddansmusikken på hardingfele endret seg gjennom 200 år, fra utpreget solospel til gammeldansgrupper og spelemannslag. Hått ble startet på slutten av forrige århundre av Per Anders og Nils Øyvind. Anders kom til ved årtusenskiftet.

1. B-BURGER

KILDE: HELLIK JUVELI

Hamburger etter Anders Ødegaarden.

2. EINARVOLLSGRÅEN

KILDE: STEINGRIM HAUJKJEM

Om denne valsen er det fortalt at Torstein Odden (1870–1959) fra Nore lærte den bort i Gudbrandsdalen på en av sine konsertferder for århundreskiftet. Noen år senere kom Steingrim Haukjem på konsertturne til Gudbrandsdalen og lærte slåtten tilbake til Numedal. Navnet har den trolig fått fra gården Einarvoll i Gudbrandsdalen. Om opphavet til navnet heter det i Ottadalen at det enten er etter en hest som var på Einarvoll en gang i tiden og som blei vår munnharpelåt i fjøset. I den andre varianten er slåtten oppkalt etter gamlebonden på Einarvoll som ble regnet som en «gråé». Slåtten er kjent både i Gudbrandsdalen og Østerdalen, men da med et tydelig mollpreg.

3. REINLENDER

KILDE: JOHANNES DAHLE

Trolig har Johannes denne etter bestefaren sin, Knut Dahle. Slåtten har den typiske eldre tonaliteten som vi finner i Tinnspelet og den har toneganger og buestrøk som minner om en gangar.

4. ÅRHUNDRETS MASURKA

AV NILS ØYVIND BERGSET OG PER ANDERS BUEN GARNÅS

5. VALS ETTER IVAR RINGESTAD

KILDE: NIELS J. RØINE

Denne valsen har Anders lært av sin bror, Niels J. Røine (f. 1969), som har lært den av Knut Trøen, som har lært den av sin mor, som har lært den av Ivar Ringestad (1871–1953). Kari Trøen spilte ikke fele, men hun var tjenestejente på gården Ringestad i Vestre Slidre og der spilte Ivar denne slåtten ofte nok til at hun kunne plystre den til sin sønn Knut, som dermed kunne spille den på fele for Niels, slik at han kunne spille den videre til Anders.

6. INFLUENSAEN, REINLENDER AV GUNNAR DAHLE

KILDE: GUNNAR DAHLE

Gunnar laget denne valsen mens han var senge- liggende etter en influensa en gang tidlig på 1920-tallet. Den var i utgangspunktet navnløs, men etter å ha brukt slåtten på ei dansespeiling, var det mange som plystret på akkurat den slåtten. Siden slåtten var like smittsom som influensaen, fikk den navn etter den.

7. OLGA OG OLA, POLKA ETTER ANDERS BUEN

KILDE: ANDERS BUEN

Denne polkaen er kjent mange steder, blant annet som Berta Krekens hamborgar fra Jostedalen og Hamborgar fra Nordfjord som er spilt inn av Oddvar Nygaard's kvartett. Slåtten er også innspilt av Knut Buen og Forsvarets Musikkorps Vestlandet og av Knut Buen på plata Telemarksvingom i 1978.

8. REINLENDER ETTER LARS FYKERUD

KILDE: EINAR LØNDAL OG KNUT BUEN

Knut Buen spilte inn denne slåtten på plata Telemarksvingom i 1978.

9. VOSSAVALSEN

KILDE: HARALD FYLKEN

Slåtten fikk varige men av å bli overført fra hardingfele til munnharpe. Vossavalsen inngår i standardrepertoaret for gammaldansmusikere.

10. ANNE OG MAGNI, MASURKA AV ANDERS ØDEGAARDEN

KILDE: SIGURD STENGELSRUD (1916–2002)

Denne låten skal være laget av Anders Ødegaarden når han var i Canada mellom 1927 og 1936. Slåtten er oppkalt etter kona, Anne, og dattera til et ektepar fra Uvdal, Magni. Magni var kun en 5–6 år, og Anders ble inspirert av at Anne lekte med Magni på gulvet.

11. VALS ETTER OLAV FLÅTO

KILDE: OLAV FLÅTO

12. D-BURGER

KILDE: HELLIK JUVELI

Hamburger etter Anders Ødegaarden.

13. AMERIKANSK VALS ETTER ASMUND BUEN

KILDE: ANDERS, HAUK OG KNUT BUEN

Slåtten er også innspilt av Knut Buen og Forsvarets Musikkorps Vestlandet. Knut Buen spilte inn denne slåtten på plata Telemarksvingom i 1978.

14. REINLENDER ETTER OLAV FLÅTO

KILDE: OLAV FLÅTO

15. MASURKA ETTER ANDERS ØDEGAARDEN

KILDE: STEINGRIM HAUKJEM

En variant av denne masurkaen er spilt inn av Tov Haukjems gamaldansorkester på begynnelsen av 1980-tallet.

16. F-BURGER

KILDE: HELLIK JUVELI

Hamburger etter Anders Ødegaarden. Denne finnes i flere varianter i Numedal, blant i form etter Nils Lande (1907–77).

17. AMERIKANSK VALS ETTER ASMUND BUEN

KILDE: ANDERS, HAUK OG KNUT BUEN

Denne kalles Pere-Marit og Fykerudvalsen i Numedal. Pere-Marit var Marit Kristoffersdatter Haavardsrud fra Flesberg som reiste til Wisconsin i 1901 og det er Gullik Sandbekk (1877–1906) som skal ha satt det navnet på slåtten. I Numedal sies det at slåtten skal ha kommet fra Amerika via Anders Ødegaarden. Vi spiller låten i tradisjon etter Asmund Buen, men om han har plukket den opp i Amerika eller direkte fra for eksempel Lars Fykerud, er vanskelig å si. Slåtten er også innspilt av Knut Buen og Forsvarets Musikkorps Vestlandet.

Mer informasjon om Hått finner du på:

www.myspace.com/runddans | www.folknorth.org/detail.asp?lang=no&Nr=1286

Mer av Hått kan du høre på:

«Meisterspel på Landsfestivalen – Geilo '99», Norilds forlag.

«folkogdans.no /vol 3», Norsk Folkemusikkatalog sin presentasjons-CD.

Innspilt i Hovin 12. til 15. juni 2008 med Niels J. Røine som lydtekniker og Pål Bratås som produsent.

Mikset av Fridtjof A. Lindeman og Pål Bratås 11. og 12. november 2008.

Mastret av Fridtjof A. Lindeman (Strype Audio) i desember 2008.

Produsent: Pål Bratås.

Prosjektledelse og tekster: Nils Øyvind Bergset.

Foto: Sidsel Røine.

Grafisk utforming: Eva Karlsson.

Engelsk oversettelse: Svein Svarverud.

Takk for økonomisk støtte fra: Norsk kulturråd, Fond for lyd og bilde, Fond for utøvende kunstnere, Numedal spel- og dansarlag, Flesberg kommune, Vang kommune, Øystre Slidre kommune, Rollag historielag, Spelemannslaget Bøheringen, Øystre Slidre historielag og Rollag Elverk.

Takk til: Karin Brennesvik for leie av lokale samt familie og venner for all støtte underveis.

HARDANGER FIDDLE ROUND DANCE MUSIC

Round dances and the associated music spread throughout the rural communities towards the end of the 18th century. The waltz was the first to arrive, and quickly became very popular. It was followed shortly after by various forms of polka. The mazurka appeared around 1850, and the *reinlender* a decade later. The new tunes were quickly adapted to existing instruments, such as the Hardanger fiddle. Later on, new instruments were introduced, such as the diatonic (around 1840) and chromatic (from 1900 onwards) accordion. The new tunes were performed in the same playing style as the older, rural dance tunes, and there were probably instances of *gangar* tunes being played with a *reinlender* rhythm. The influence was discernible in the use of old-style tonalities, bowing techniques, melodic lines and embellishments. Later on, the tunes attained a standardized, modern sound-character, but Hått's performances are entirely in the old style.

The waltz and *reinlender* were the most popular forms. The existing round dance legacy from Numedal numbers 62 different recorded waltzes, 51 *reinlenders*, 20 polkas and 17 mazurkas. More than 6500 round dance pieces from Numedal have been archived.

It is likely that the waltz came to Numedal early in the 19th century at the time of *Løytnantsdrenge*: Pål (1786–1867), Halvor (1789–1845), Gunnar (1798–1888) and Torstein (1805–1887). Eivind Spelemann (1830–1883) is said to have been among the first to play the *reinlender*. Knut Nordland (1794–1877) is thought to have been one of the first to play round dances in Valdres. From Telemark it is known that both Gamle-Hans Fykerud (1823–1879) and his sons Lars (1860–1902) and Vesle-Hans (1862–1942) played round dance tunes. Other round dances can be traced back to Tomas Lurås (1799–1886).

New tunes were picked up at fairs and on travels; some were brought by visiting fiddlers. Fant-Karl's waltzes were widespread. His real name was Karl Johansen Rosenberg (*circa* 1775–1855); it is known that he traveled around in Numedal and Telemark between 1825 and 1844. He probably died in Valdres.

The round dances were at the height of their popularity between 1870 and 1920. The primary exponents of round dance music at this time were Lars Fykerud and Anders Ødegarden (1871–1943) in Telemark and Numedal; Ulrik i Jensestogun (1850–1919) in Valdres, said to have had 300 waltzes in his repertoire; and Ola

Mosafinn (1828–1912), Sjur Helgeland (1858–1924) and Nils Tjøflet (1865–1989) in Western Norway.

In the heyday of the round dances, many fiddlers travelled far and wide to play at concerts and dances, often bringing tunes home from the United States. Asmund Buen (1869–1935) spent the 1890s in America as a cowboy and acquainted himself with a number of American and British musicians. Anders Ødegaarden stayed in the United States for three periods.

At the height of Norwegian nationalism in the latter half of the 19th century, the Hardanger fiddle and the music associated with it came to be regarded as something of a national symbol. Many Hardanger fiddlers viewed the growing popularity of the chromatic accordion and contemporary dances such as the tango, foxtrot, one-step and charleston as a threat to their own status and what they had begun to refer to as the 'old national music'.

The Numedal fiddlers' society was formed in 1933, with Tov Flatin (1878–1945) as chairman. In a letter to Arne Bjørndal, then chairman of the Norwegian National Association for Traditional Music and Dance, he described the society's purpose:

'First and foremost, the society should attempt to lessen the accordion's grip on festive occasions throughout the rural communities, and to strive to run it out of the valley and back where it came from... The fiddlers must join together and play at events and gatherings to keep the accordion out, as it represents the greatest threat to traditional music today.'

Flatin insisted that fiddlers should form groups to play at dance gatherings and discreetly include old tunes to ensure their continued existence. Bjørndal replied:

'I think a tight fiddlers' group with a repertoire of good, rhythmically strong tunes is likely to become quite popular. The tunes should be in the old style: *springar*, *halling*, *gangar* and *reinlender*, old waltzes, mazurkas, polkas and older figure dances. Jazz on the Hardanger fiddle should be banned outright... Such groups would further the cause of fiddle playing in the communities... And most importantly, it might keep the accordion at bay.'

Throughout Numedal and Valdres, Hardanger fiddle round dances were widespread, often played in groups. Our main sources from Numedal are Anders Ødegaarden, Steingrim Haukjem (1898–1968), and Hellik Juveli (1897–1986). From Valdres, we have included

tunes after Knut Trøen (b. 1932) and Harald Fylken (1910–1963).

In Telemark, round dance tunes seem to have been in less demand. Myllarguten was critical of the round dances, rejecting them as ‘urban’ music. Some of the Hardanger fiddlers preferred West Norwegian round dances over Telemark tunes. Even so, we have several sources of traditional round dance tunes. In the Buen family, tunes have passed from Asmund Buen to his son Anders Buen (1910–1977) and on to his sons Hauk (b. 1933) and Knut Buen (b. 1948). Tunes after Lars Fykerud have been passed on by Kristiane Lund (1889–1976) and Einar Løndal (1914–2006), among others. Olav Flåto (1914–2000) has his own tradition. Knut Dahle (1834–1921) from Tinn passed on a number of round dances to his grandchildren Johannes (1890–1980) and Gunnar Dahle (1902–1988). Gunnar Dahle also composed round dances of his own.

Attitudes toward the round dances changed after W.W.II. An upsurge in interest during the 1960’s became a national success, particularly in areas dominated by ordinary fiddle, where groups of fiddle, accordion, guitar and bass became common. Household names from this era are Oddvar Nygaard and Ola Opheim; Sven

Nyhus, Hilmar Aleksandersen and P.A. Røstad; Bjarne Lien and Asmund Bjørken.

Other Hardanger fiddlers to release recordings of round dance tunes include Sigbjørn Bernhoft Osa, Torleiv Bolstad and Anders Kjerland. Even in the Hardanger fiddle territories, accordionists would adapt Hardanger fiddle tunes and form groups, among them Oddvar Stegegjerdet, Sogn and Tov Haukjem, Numedal. From the late 1970s and well into the 1980s, Hardanger fiddle-based combos such as Knut Halvards and Hesjevoll & Myklemyr were very popular. Indre Sunnfjord Spelemannslag, Naustedalen Spelemannslag, Marylands and Honndalstausene are fiddlers’ groups with substantial catalogues of Hardanger fiddle round dance recordings.

The function of the guitar has changed perceptibly over the years. One of the first combos to utilize guitar was Ottar E. Akres Trio in the 1930s. Their guitarist, Oscar Skau, mostly played melodic lines. Since then, guitar parts have been reduced to chords on the afterbeat.

Over a span of 200 years, then, round dance music has evolved from solo performance to combos and fiddlers’ groups. And then Hått was formed in 1997 as a duo (Per Anders and Øyvind). Anders joined in 1999.

1. B-BURGER

SOURCE: HELLIK JUVELI

Hamburger after Anders Ødegaarden.

2. EINARVOLLSSGRÅEN

SOURCE: STEINGRIM HAUKJEM

It is said of this waltz that Torstein Odden (1870–1959) from Nore passed it on to fiddlers in Gudbrandsdalen on one of his concert tours before the turn of the century. A few years later, Steingrim Haukjem, also on tour in Gudbrandsdalen, brought the tune back to Numedal. The name probably relates to the farm Einarsvoll, Gudbrandsdalen, but sources disagree as to whether it is named after a horse on the farm or the old farmer himself. The tune is known both in Gudbrandsdalen and Østerdalen, but with a distinct minor tonality.

3. REINLENDER

SOURCE: JOHANNES DAHLE

Johannes probably got this from his grandfather, Knut Dahle. The tune has the old-style tonality typical of the Tinn style, and melodic lines and bowing techniques reminiscent of the gangar.

4. ÅRHUNDRETS MASURKA

(NILS ØYVIND BERGSET/PER ANDERS BUEN GARNÅS)

Nils Øyvind had written two parts of this tune, and then Per Anders came up with a third. ‘Mazurka of the Century’ was composed at the end of the 20th century.»

5. WALTZ AFTER IVAR RINGESTAD

SOURCE: KNUT TRØEN

Anders learnt this tune from his brother Niels J. Røine (b. 1969), who learnt it from Knut Trøen, who learnt it from his mother, who learnt it from Ivar Ringestad (1871–1953). Kari Trøen, who worked as a servant at Ringestad, Vestre Slidre, was not a fiddler, but was sufficiently familiar with the tune to whistle it to her son Knut so he could play it to Niels so he could play it to Anders.

6. INFLUENSAEN, REINLENDER BY GUNNAR DAHLE

SOURCE: GUNNAR DAHLE

Gunnar composed this waltz while bedridden with the flu in the early 1920s. After playing it at a dance, he noticed several people whistling the tune. Since it had proven itself to be as catchy as the flu, he named it thus.

7. OLGA OG OLA, POLKA AFTER ANDERS BUEN

SOURCE: ANDERS BUEN

This polka is known in several areas under different names, among them *Berta Krekens hamborgar* in Jostedal and *Hamborgar fra Nordfjord* as recorded by Oddvar Nygaards kvartett. It was also recorded by Knut Buen with Forsvarets Musikkorps Vestlandet for the album *Telemarksvingom* in 1978.

8. REINLENDER AFTER LARS FYKERUD

SOURCE: EINAR LØNDAL AND KNUT BUEN

Knut Buen recorded this tune for the album *Telemarksvingom* in 1978.

9. VOSSAVALSEN

SOURCE: HARALD FYLKEN

Anders originally learnt this on the Hardanger fiddle from a recording by Harald Fylken, and later transferred it to the jew's harp. When he passed his version on to Hått, we decided to retain the jew's harp tonality. *Vossavalsen* is known across the country as part of the post-w.w.II standard repertoire.

10. ANNE OG MAGNI, MAZURKA BY ANDERS ØDEGAARDEN

SOURCE: SIGURD STENGELSRUD (1916–2002)

This tune was reputedly composed by Anders Ødegaarden while in Canada between 1927 and 1936. He was inspired by watching his wife, Anne, playing with Magni, the five-year-old daughter of a couple from Uvdal.

11. WALTZ AFTER OLAV FLÅTO

SOURCE: OLAV FLÅTO

12. D-BURGER

SOURCE: HELLIK JUVELI

Hamburger after Anders Ødegaarden

13. AMERICAN WALTZ AFTER ASMUND BUEN

SOURCE: ANDERS, HAUK AND KNUT BUEN

This tune has also been recorded by Knut Buen with Forsvarets Musikkorps Vestlandet for the album *Telemarksvingom*, 1978.

14. REINLENDER AFTER OLAV FLÅTO

SOURCE: OLAV FLÅTO

15. MAZURKA AFTER ANDERS ØDEGAARDEN

SOURCE: STEINGRIM HAUKJEM

Tov Haukjems combo recorded a variant of this tune in the early 1980s.

16. F-BURGER

SOURCE: HELLIK JUVELI

Hamburger after Anders Ødegaarden. There are several variants of this tune in Numedal, amongst them one by Nils Lande (1907–77).

17. AMERICAN WALTZ AFTER ASMUND BUEN

SOURCE: ANDERS, HAUK AND KNUT BUEN

In Numedal, this tune is known as *Pere-Marit* or *Fykerudvalsen*. Gullik Sandbekk (1877–1906) named it *Pere-Marit* after Marit Kristoffersdatter Haavardsrud, Flesberg, who left for Wisconsin in 1901. According to Numedal lore, Anders Ødegaarden brought the tune home from America. We play Asmund Buen's version, but whether he picked it up in the United States or directly from someone like Lars Fykerud, is hard to say. It has also been recorded by Knut Buen with Forsvarets Musikkorps Vestlandet.

Hått:

Per Anders Buen Garnås – Hardanger fiddle
Anders Erik Røine – guitar, octave mandolin
Nils Øyvind Bergset – accordion

Further information about Hått:

www.myspace.com/runddans
www.folknorth.org/detail.asp?lang=no&Nr=1286

Further recordings by Hått:

Meisterspel på Landsfestivalen – Geilo '99 (Norlids forlag)
Folkogdans.no Vol. 3 (showcase CD from the Norwegian Traditional Music Agency)

ta:lik